

tura frazei muzicale și mai puțin ca un rezultat al interpretării subiective a acestuia. În plus, aceste ultime lucrări ale programului au beneficiat și de o înregistrare unitară, funcțional abia textului căci — trebuie remarcat — Eckart Schlandt manifestă o evidentă tendință de a colora timbrul opus-urilor interpretate, uneori peste necesitățile de bază ale textului muzical. Și totuși — prin realizările lui majore — recitalul a constituit una dintre seriile de muzică foarte bune pe care le-am putut auzi, în ultima vreme, la București.

D. A.

Krimhilda Cristescu

În sala „George Enescu” a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” a avut loc la sfârșitul lunii ianuarie recitalul pianistei și profesoarei Krimhilda Cristescu.

Este regretabil că în sală nu se aflau decât vreo 30 de auditori iar profesorii și studenții Conservatorului s-au afirmat prin absență. Un talent cu totul deosebit și o muncă uriașă — depusă de interpretă, meritau, credem, o mai amplă participare.

Programul a început cu *Fantezia cromatică* și *Fuga* de J. S. Bach, una din cele mai inspirate pagini ale marelui Cantor din Leipzig. Pianista a redat cu o uimitoare viteză digitală, rularele — uneori exagerat de repezi din fantezia ou iz de recitativ dintr-o cantată, revenind însă la ritmica strictă și bine echilibrată în *Fuga*.

Sonata în La major K. V. 331 de Mozart ni s-a părut lungă din cauza repetării tuturor variațiilor, lipsite de diferență în reluarea fiecărei fraze. De asemenea, nu credem că expresia mozartiană admite unele grăbiri, care fac să sufere noblețea inefabilă a divinului inspirat. *Marșul a la turca* (Finalul) ne-a răsplătit, într-o bună măsură de inconsecvențele interpretative anterioare, fiind viu și sincer redat în scînteierile-i orientale vieneze.

Marele merit al programului l-a constituit includerea celor 5 piese pentru pian de compozitorul Florica Racoviță. Scriitura pianistică a acesteia este întotdeauna nouă, interesantă și inspirată. Astfel, prospețimea *Improvizatiei* cu prea frumoasa secție mediană, *Capriciul*, cele 2 Studii și *Preludiul* au fost urmărite cu nesaț de către auditori. Este de mirare că nu se cîntă mai des și nu există încă un disc cu lucrările acestei compozitoare al cărei limbaj muzical nou nu este niciodată nearmonios. Krimhilda Cristescu a interpretat aceste piese cu inteligență, tehnică fulgurantă și simțire.

Ored că punctul culminant al serii l-a constituit *Sonata a III-a op. 28* de Serghei Prokofiev, în care verva pianistei a fost la înălțimea noutății, exigenței tehnice și imaginative a lucrării. *Balada a II-a în fa* de Chopin și-a găsit în interpretare nota poetică cit și strălucirea cerută de a 2-a temă. Programul s-a încheiat cu *Rapsodia în do diez minor* de Franz Liszt în care pianul a tunat și fulgerat în dezlănțuirea puterilor tehnice ale pianistei.

Ne surprinde că un talent autentic ca acel al pianistei Krimhilda Cristescu nu este auzit mai des în sălile de concert sau într-un concert simfonic, ca solistă. Ar merita mult mai multă atenție pentru spontaneitatea cîntului său, a unei tehnici bine puse la punct, a sunetului său colorat, dar mai ales pentru vastul repertoriu ce-l posedă.

SANDU ALBU

Cvartetul „Academica”

Prezență relativ recentă a vieții noastre de concert, cvartetul de coarde „Academica” aduce în peisajul muzical al țării o reală prospețime și o distincție caracteristică.

Desigur, prospețimea aparține, în primul rînd, vîrstei — cei patru interpreți au între 25 și 27 de ani, dar ea rezidă și în maniera foarte sinceră, lipsită de idei preconcepționale, în care este abordată muzica interpretată. Distincția — acest apanaj al artiștilor de o anumită clasă — este, în acest caz, un reflex natural al unei înțelepte, aș spune, atitudini în cînt, atitudine izvorită dintr-o aprofundare lucidă a materialului muzical, dintr-o inspirată meditație asupra acestuia; în consecință, adevărul muzicii interpretate se relevă clar și firesc, cu o elocvență solid fundamentată de datele unei tehnici, ale unei culturi instrumentale de calitate.

În adevăr, Mariana Sârbu-Dăncilă — prima violonistă a cvartetului — este laureată a unor importante concursuri naționale și internaționale de interpretare cum sînt „George Enescu”, „Karl Flesch”, „Maria Canals”; în plus, interpretează a desfășurat și susține și în prezent o bogată activitate solistică ce i-a adus importante succese în țările din Est-ul Europei dar și în R.F. Germania, Spania, Franța, Olanda, Finlanda, Anglia.

Angela Gavrilă-Dietenle — deținătoare a celei de a doua viori a cvartetului — este și ea laureată a unor concursuri de interpretare desfășurate pe plan național și internațional, a unor competiții de talia concursului „George Enescu” și „Maria Canals”. Activitatea ei solistică a condus-o în multe centre de cultură ale țării noastre ca și în Italia.

Violistul formației, Constantin Zanidache susține și el o notabilă activitate solistică în țară și peste hotare (R.F. Germania), iar violoncelistul Mihai Dănoilă s-a afirmat și el ca solist în concertele orchestrelor din țară sau în turnee în R.F. Germania și Franța.

În aceste condiții, munca colectivă în cadrul formației camerale pe care au înființat-o trebuie privită ca o superioară împlinire a activității solistice, a efortului interpretativ susținut de fiecare interpret în parte. Ca urmare, roadele acestei susținute și pasionate munci nu au întîrziat să se arate, cvartetul „Academica” fiind actualmente laureat al concursurilor internaționale de cvartete, concursuri de mare prestigiu desfășurate în 1972 la Liège și München,